

[Kirsten Madsen]

Nordisk Råd. Det bliver interessant at se, om størrelsen af de bøder, vi så får, viser, om der bare er tale om en forkert eller anderledes opfattelse hos mig.

Gammelgaard (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Engell, ikke kan være til stede, skal jeg som det andet konservative medlem af Nordisk Råd fremføre vores synspunkter.

Det er noget af en historisk begivenhed, at vi nu, sådan som det sker, reviderer Helsingfors-aftalen. Jeg kan sige med det samme, at den konservative folketingsgruppe kan tilslutte sig forslaget, og jeg vil samtidig benytte lejligheden til at takke ministeren for, at forslaget er fremsat i Folketinget til beslutning. Det finder vi er en meget korrekt fremgangsmåde, som viser, at ministeren også i praksis lever op til sit tilsagn om et godt samarbejde med den danske delegation i Nordisk Råd.

Der lyder jo i denne tid mange knubbede ord over for regeringen – med god grund, men når der er noget pænt at sige til en minister, skal det heller ikke forsømmes, og det være hermed gjort.

Vi lægger især vægt på de ændringer, der sker i Helsingforsaftalen, hvad angår det, der har med det europæiske samarbejde at gøre – Nordens placering i Europa. Der er bestemt behov for en fornyelse af det nordiske samarbejde, så vi finder den rigtige profil i forhold til den europæiske udvikling. Jeg er ikke i tvivl om, at det danske ja den 18. maj til Maastricht- og Edinburgh-aftalen vil have og bør få positive konsekvenser for EF-debatten i de andre nordiske lande. Og jeg tror, der venter Nordisk Råd en renæssance, når de andre nordiske lande er samlet i EF, hvor jeg gerne ser Nordisk Råd som forum for nordiske initiativer og for en styrkelse af fællesnordiske værdier, der kan bruges som platform i forhold til det europæiske samarbejde.

Vi skal selvfølgelig ikke føre en nordisk blokpolitik, men der er behov for en stærkere nordisk indflydelse i EF-samarbejdet, og her ser vi fra konservativ side et fornyet og forstærket Nordisk Råd som en væsentlig mulighed. Men det forudsætter, at vi løbende er villige til at tilpasse Nordisk Råds institutioner og kompetence og prioriteringer til den europæiske udfordring.

Vi bemærker også med stor tilfredshed, at statsministrene nu bliver langt stærkere placeret i det nordiske samarbejde. Det har jo tidligere i debatten været kritiseret, men vi lægger den allerstørste vægt på, at statsministrene nu står i spidsen for dette samarbejde; det er udtryk for en opprioritering, som vi er tilfredse med.

Vi synes også, det er en god idé, at man indfører den ordening, vi kender i EF, i nordisk sammenhæng, altså at man har faste formandskaber med meget stærke beføjelser i virkeligheden i ministerrådet og i embedsmandskomiteerne. Det giver en forpligtelse for det til enhver tid siddende formandskab, som vi lægger overordentlig stor vægt på bliver udnyttet.

Men det er jo ikke alene ministrene, der får et nyt ansvar, det gør parlamentarikerne også. Det er klart, at den nye budgetprocedure, som er indeholdt i art. 64, er en nyskabelse, som vi kommer til at arbejde med. Jeg vil gerne understrege med det samme, at det er vigtigt for os, at den ændring i prioriteringen, der lægges op til, ikke kommer til at ske så hurtigt og så voldsomt, at man helt mister overblikket i forhold til konsekvenserne på andre budgetområder. Vi mener i hvert fald ikke, at løsningen bare er at sætte Nordisk Råds budgetter i vejret; det tror vi heller ikke er regeringens opfattelse.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige til statsministeren og til regeringen, at vi har forstået, at man på det kommende nordiske statsminister-møde på Lofoten i begyndelsen af juli bl.a. skal tage stilling til et nordisk tv-samarbejde. I den forbindelse vil vi fra konservativ side give statsministeren det råd, at han giver sine kolleger den melding, at der ikke er grund til at bruge megen politisk energi og mange ressourcer på et projekt, som hverken programmæssigt eller økonomisk vil være af større interesse for nordiske og herunder danske seere.

Vi vil også gerne i dag bede regeringen om at tilkendegive, hvordan man agter at følge forslaget op om Norden som hjemmemarked, herunder grænsekontrolspørgsmålet mellem landene, de nordiske infrastruktursatsninger, samt hvordan man fra regeringens side agter at følge den vigtige opgave op at styrke nærhedsprincippet, og hvad det indebærer i det regionale nordiske og europæiske perspektiv.